

Forslag

til

Lov om ændring af lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde.

(Ændring af bestemmelserne om en efterladt ægtefælles ret til erstatning).

Fremsat den 12. marts 1971 af Bertel Pedersen, Albertsen, Bundvad, Finn Christensen, Erling Dinesen, Anker Jørgensen, Evald Kristensen og Niels Mørk.

§ 1.

I lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde, jfr. lovbekendtgørelse nr. 137 af 26. april 1968, som ændret ved lov nr. 333 af 18. juni 1969 § 7², foretages følgende ændringer:

1. § 39, stk. 1, nr. 1, 1., 2. og 3. pkt., affattes således:

„Der tilkommer en enke, hvis ægteskab er indgået før ulykkestilfældet eller senest 5 år før tidspunktet for dødens indtræden, en årlig rente af 30 pct. af afdødes årsløn, beregnet efter § 44. Denne erstatning tilkommer enken, selv om ægtefællerne, da ulykkestilfældet eller døden indtraf, var separerede eller levede adskilt, når hustruen dog havde retskrav på underholdsbidrag fra manden. Har hun ikke gjort sit retskrav gældende over for manden de sidste 3 år, før ulykkestilfældet eller døden indtraf, kan direktoratet bestemme, hvorvidt og i hvilket omfang der eventuelt skal udbetales enken rente.“

2. § 39, stk. 1, nr. 4, litra a og b, affattes således:

„a) en efterladt enke, når ægtefællerne levede adskilt, da ulykkestilfældet eller døden indtraf, og afdøde i løbet af de 3 sidste år har ydet underholdsbidrag til hustruen, uagtet denne ikke havde retskrav over for manden;

b) en fraskilt hustru, når afdøde var tilpligtet at yde og faktisk ydede underholdsbidrag til hende, da ulykkestilfældet eller døden indtraf.“

§ 2.

Stk. 1. Loven har virkning fra den 1. april 1971. Erstatning ydes for tiden efter anmeldelsen til direktoratet for ulykkesforsikringen.

Stk. 2. Bestemmelserne i § 39, stk. 1, nr. 1 og 4, som ændret ved § 1 i nærværende lov, gælder også for efterladt ægtefælle efter personer, som er afgået ved døden før den 1. april 1971.

Bemærkninger til lovforslaget.

Indtil 1969 var det inden for ulykkesforsikringsloven og beslægtede love et princip, at erstatning kun ydes til en efterladt ægtefælle, såfremt ægteskabet var indgået før den skadevoldende begivenhed. Dette princip blev fraveget ved den ændring, der blev gennemført ved lov nr. 290 af 18. juni 1969 om ændring af lov om erstatning til besættelsestidens ofre, således at erstatning ydes, såfremt ægteskabet er indgået senest 5 år før dødens indtræden. Det blev fra socialministerens side frem-

hævet, at begrundelsen for ændringen måtte søges i det forhold, at krigens fysiske og psykiske belastning kunne medføre en helbredsforringelse, som først lod sig konstatere mange år efter de skadevoldende begivenheder.

Selv om ægteskabet først indgås efter ulykkestilfældet, vil der dog hyppigt være en sådan usikkerhed i forbindelse med vurderingen af dets følger i relation til den skadelidtes levealder, at en ændring af ulykkesforsikringsloven på linje med den ovenfor